

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRUNG TÂM GDTX TIẾNG HOA

CHUYÊN ĐỀ
“HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TƯ TƯỞNG
ĐẠO ĐỨC PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH”

Tuần 2 Tháng 01 Năm 2024

“MỘT LẦN NHỚ MÃI”

Đầu năm 1967 Bác về Thái Bình. Ô tô đưa Bác đến bến Triều Dương thì phải sang phà. Mấy đồng chí tỉnh uỷ đến đón, một cán bộ định giới thiệu với Bác. Bác nói:

- Thôi, thôi đi về cho sớm.

Canô mắc cạn loay hoay mãi vẫn chưa cập được bến. Trời chiều, không thể để Bác chờ lâu nên đành phải đưa thuyền nan ra đón Bác vào bờ. Bác trèo lên đê, hỏi cô Định thường vụ tỉnh uỷ:

- Có còn lối nào đi lý thú hơn nữa không?

Cô Định thành thật thưa:

- Bác phải đi xe, chứ về chúng cháu còn xa lắm.

Anh cán bộ đi theo Bác cười:

- Bác phê bình khéo đấy!

Rồi nói khẽ “tưởng bở”. Về xã Tân Hòa, cán bộ địa phương mời Bác ngồi ghế giữa ưu tiên. Bàn kê thì chật, Bác lựa mãi mới đứng lên được. Bác mở đầu như một vé đối:

- Ghế ưu tiên nên người không nhúc nhích...

Anh chị em chỉ biết cười trừ. Đến bữa cơm, Bác giở cơm nắm ra ăn.

Cô Định cứ năn nỉ mãi, mời Bác dùng cơm nóng, Bác bảo:

- Bác dùng cơm này đã quen rồi...

Trong bữa cơm có bát dưa. Cô Định cứ gấp mãi dưa, Bác hỏi:

- Dưa có ngon không?

Cô Định nói một mạch:

- Ngon lắm ạ. Tỉnh chúng cháu năm nay trồng dưa thừa ăn còn

đem bán cho các tỉnh bạn.

Bác tủm tủm cười:

- Dưa này không phải dưa Thái Bình đâu. Dưa Bác đem từ Hà Nội về đây...

Sau này, cô Định nói:

- Chỉ một ngàn ấy mà tôi nhớ mãi. Học được bao nhiêu điều.

• **BÀI HỌC KINH NGHIỆM:**

Câu chuyện trên cho ta thấy khiêm tốn là đức tính tốt từ Bác mà chúng ta cần phải học hỏi và trau dồi. Không nên khoe khoang, tự đề cao bản thân mình. Chỉ cần ta khiêm tốn hơn thì sẽ càng biết thêm nhiều điều mới lạ, tạo dựng nhiều mối quan hệ tốt. Chính từ những điều nhỏ nhất đó sẽ tạo dựng một xã hội hiện đại và văn minh.